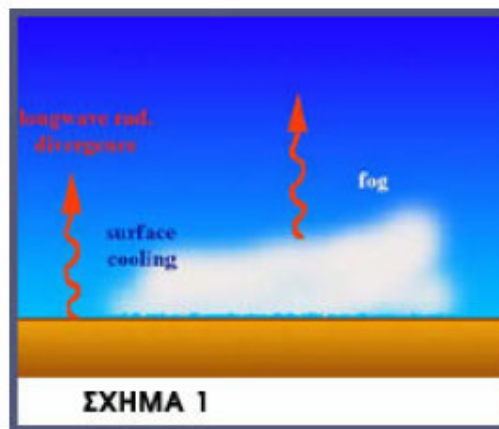


**Ομίχλη :** Η ομίχλη είναι προϊόν της συμπύκνωσης υδρατμών στα χαμηλότερα στρώματα της ατμόσφαιρας, με αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός τεράστιου αριθμού υδροσταγονιδίων. Τα σταγονίδια αυτά διαχέουν το φως προς όλες τις διευθύνσεις, περιορίζοντας έτσι την ορατότητα. Με άλλα λόγια, η ομίχλη είναι ένα σύννεφο η βάση του οποίου ακουμπά στην επιφάνεια της γης. Οι μετεωρολογικοί σταθμοί ανά τον κόσμο αναφέρουν την παρουσία ομίχλης όταν η ορατότητα είναι μικρότερη από 100 μέτρα. Δυο είναι οι κυριότεροι μηχανισμοί σχηματισμού της ομίχλης.

**1. Ομίχλη ακτινοβολίας :** Δημιουργείται κυρίως τις νύχτες, όταν εξαιτίας της ψύξης της επιφάνειας της γης (λόγω ακτινοβολίας) ψύχεται και ο υπερκείμενος του εδάφους αέρας. Η σχετική υγρασία αυξάνεται κι όταν φτάσει στο 100% οι υδρατμοί συμπυκνώνονται σε υδροσταγονίδια, σχηματίζοντας έτσι την ομίχλη. Το πάχος της ομίχλης ποικίλει από 1-300 μέτρα. Η απουσία ανέμων ευνοεί το σχηματισμό ομίχλης καθώς και την εμμονή του φαινομένου για αρκετές ώρες πάνω από μια συγκεκριμένη γεωγραφική περιοχή. Με το ξημέρωμα, η ηλιακή ακτινοβολία που προσπίπτει στην επιφάνεια της γης αρχίζει σιγά σιγά να θερμαίνει τον αέρα, με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξάτμιση των υδροσταγόνων και

τη διάλυση της ομίχλης. Το σχήμα 1 δείχνει τη διαδικασία αυτή. Η ομίχλη ακτινοβολίας παρουσιάζεται σχεδόν πάντα πάνω από την ξηρά και σχηματίζεται ευκολότερα στην ύπαιθρο παρά στις πόλεις. Μέσα στις πόλεις η απορρόφηση θερμότητας από τα δομικά υλικά και την ασφάλτο, καθώς και οι πολλές πηγές θερμότητας, δεν επιτρέπουν τη μεγάλη πτώση της θερμοκρασίας κατά τη διάρκεια της νύχτας. Στην Ελλάδα ομίχλη ακτινοβολίας εκδηλώνεται σε αρκετές περιοχές του ηπειρωτικού κορμού της χώρας (π.χ. Θεσσαλία, Κεντρική Μακεδονία) προκαλώντας σημαντικά προβλήματα κυρίως στις οδικές και αεροπορικές συγκοινωνίες.



Σχήμα 1: Σχηματισμός ομίχλης ακτινοβολίας.

**2. Ομίχλη μεταφοράς :** Σχηματίζεται κατά τη μεταφορά μιας μάζας θερμού αέρα πάνω από ψυχρή επιφάνεια. Για παράδειγμα, αν θερμές αέριες μάζες που

βρίσκονται πάνω από τη θάλασσα μεταφερθούν πάνω από την ξηρά (η επιφανειακή θερμοκρασία της οποίας το χειμώνα είναι συνήθως χαμηλότερη από

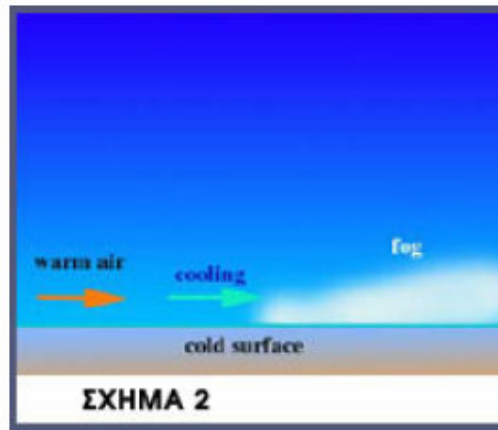
---

**ΕΘΝΙΚΟ ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ**

---

εκείνη της θάλασσας), ψύχονται με αποτέλεσμα και πάλι τη συμπύκνωση υδρατμών και το σχηματισμό ομίχλης. Η ομίχλη μεταφοράς μπορεί να δημιουργηθεί οποιαδήποτε ώρα της ημέρας, σε αντίθεση με την ομίχλη ακτινοβολίας που σχηματίζεται συνήθως νύχτα. Η ομίχλη μεταφοράς διαλύεται όταν αλλάξει η διεύθυνση του ανέμου ή αν

ενισχυθεί ο επιφανειακός άνεμος. Ομίχλη πάνω από τη θάλασσα είναι στις περισσότερες των περιπτώσεων ομίχλη μεταφοράς, καθώς η επιφανειακή θερμοκρασία της θάλασσας δε πέφτει ποτέ τόσο χαμηλά ώστε να σχηματιστεί ομίχλη ακτινοβολίας. Το σχήμα 2 παρουσιάζει τη διαδικασία σχηματισμού ομίχλης μεταφοράς.



Σχήμα 2: Σχηματισμός ομίχλης μεταφοράς.